

A T-402/07. sz., Kaul GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) — Bayer AG ügyben 2009. március 25-én hozott ítélet ellen a Kaul GmbH által 2009. június 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-193/09. P. sz. ügy)

(2009/C 193/08)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Kaul GmbH (képviselők: R. Kunze Rechtsanwalt és Solicitor, G. Würtenberger Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Bayer AG

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- Helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága által a T-402/07. sz. Kaul GmbH kontra OHIM — Bayer ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletet (a megtámadott ítélet), amelyben elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2007. augusztus 1-jei azon határozata elleni keresetet, amely helyben hagyta a felszólalási osztálynak a 000 195 370. számú „ARCOL” közösségi védjegy ellen benyújtott felszólalás elutasításáról szóló határozatát;
- tartson tárgyalást az írásbeli szakasz lezárását követően;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság ítélete megvalósítja a 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ lényeges rendelkezéseinek sérelmét, ezenkívül sérti az eljárási jog alapelveit. Az Elsőfokú Bíróság 2009. március 25-i ítélete ellen benyújtott fellebbezés az alábbi indokok alapján megalapozott:

- az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK rendelet 74. cikkének (2) bekezdését, következésképpen a megtámadott ítélet meghozatalakor megsértette e rendelkezést;
- a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság tévedett, és megsértette a 40/94/EK rendelet 61. cikkének (2) bekezdését és 73. bekezdését, amikor úgy ítélte, hogy a meghallgatáshoz való jog megsértésének az eljárás kimenetele szempontjából nincs jelentősége;
- az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor helyben hagyta a fellebbezési tanács által a 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) beke-

désének b) pontja szerinti összetéveszthetőségre vonatkozóan elvégzett értékelést.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-332/06. sz., Alcoa Trasformazioni Srl kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. március 25-én hozott ítélete ellen az Alcoa Trasformazioni Srl által 2009. június 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-194/09. sz. ügy)

(2009/C 193/09)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Alcoa Trasformazioni Srl (képviselők: M. Siragusa, T. Müller-Ibold, T. Graf, F. Salerno ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-332/06. sz., Alcoa Trasformazioni Srl kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletét;
- a Bíróság semmisítse meg a 2006/C 214/03 bizottsági határozatot, amellyről az Olasz Köztársaságot 2006. július 19-én értesítették, amennyiben az az Alcoa Trasformazioni Srl tulajdonában álló alumíniumgyártó létesítmények számára nyújtott villamosenergia-díjakat érinti.

Másodlagosan

- a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé ismételt megfontolás céljából, összhangban a Bíróság ítéletében foglaltakkal;

és mindenestre

- a Bíróság kötelezze a Bizottságot a fellebbező részéről felmerült ügyvédi díjak és költségek viselésére a Bíróság eljárási szabályzata 69. cikkének értelmében, beleértve a Bizottságnak az elsőfokú eljárás során felmerült költségekként kifizetett összegek visszatérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Tekintve a Bizottság korábbi megállapítását, mely szerint az egyes nagy energiafogyasztású olaszországi iparvállalatok esetében alkalmazott villamosenergia-díjak nem minősülnek állami támogatásnak, felmerül a kérdés, hogy ilyen körülmények között a Bizottságnak milyen vizsgálati és indokolási normát

kell alkalmaznia a hivatalos eljárás megindítása előtt. Az Alcoa úgy érvel, hogy abban az esetben, ha a Bizottság korábban megállapította, hogy az intézkedés nem minősül állami támogatásnak, nem indíthat ilyen eljárást amennyiben előbb nem végzett átfogó előzetes vizsgálatot, amely igazolja, hogy a korábbi megállapítások miért veszítették érvényüket. A Bizottságnak továbbá kellően világos indokolást kell nyújtania a hivatalos vizsgálatot megindító határozatában. Az Alcoa arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság anélkül indíthat hivatalos eljárást, hogy megvizsgálja, hogy az eredeti 1996. évi határozatban található elemzés érvénytelenné vált-e. A Bizottság korábbi megállapítása, mely szerint az intézkedés nem minősül állami támogatásnak, felveti annak kérdését is, hogy milyen eljárás alkalmazandó abban az esetben, ha a Bizottság úgy határoz, hogy újra megvizsgálja az ügyet és hivatalos eljárást indít a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatban. Mind az alkalmazandó eljárási szabályokból, mind a jogbiztonság és a bizalomvédelem alapvető elveiből az következik, hogy ilyen körülmények között a meglévő támogatásra vonatkozó vizsgálati eljárást kell alkalmazni. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottság helyesen alkalmazta az új támogatásra vonatkozó vizsgálati eljárást az Alcoa díjainak vizsgálatakor.

A High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales) által 2009. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Synthon BV kontra Merz Pharma GmbH & Co KG

(C-195/09. sz. ügy)

(2009/C 193/10)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales).

Az alapeljárás felei

Felperes: Synthon BV.

Alperes: Merz Pharma GmbH & Co KG.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az 1768/92/EK ⁽¹⁾ tanácsi rendelet 13. és 19. cikkének alkalmazásában egy forgalomba hozatali engedély tekintendő-e a „Közösségen belüli forgalomba [hozatalra] vonatkozó első engedély[nek]”, ha azt a 65/65/EGK ⁽²⁾ tanácsi irányelvvel összhangban álló nemzeti szabályozás alapján adták ki, vagy szükséges-e ezen felül annak bizonyítása is, hogy a szóban forgó forgalomba hozatali engedély kiadása során a nemzeti hatóság elvégezte az irányelvben meghatározott hatósági eljárás szerinti adatértékelést?
2. Az 1768/92/EK tanácsi rendelet 13. és 19. cikkének alkalmazásában a „Közösségen belüli forgalomba [hozatalra] vonatkozó első engedély” kifejezés magában foglalja-e

azokat a forgalomba hozatali engedélyeket, melyeknek a 65/65/EGK tanácsi irányelvvel összhangban lévő engedélyezési rendszerrel való együttes fennállását a nemzeti jog lehetővé tette?

3. Az 1768/92/EK tanácsi rendelet hatálya alá tartozik-e a 2. cikkben meghatározottak szerint az a termék, amelynek az EGK-n belüli első forgalomba hozatalát úgy engedélyezték, hogy a termékre vonatkozóan nem folytattak le a 65/65/EGK tanácsi irányelvben előírt hatósági eljárást?
4. Amennyiben nem, úgy érvénytelen-e az ilyen termékre vonatkozóan kiadott KOT?

⁽¹⁾ A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92/EK tanácsi rendelet (HL L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 11. kötet, 200. o.)

⁽²⁾ A törzskönyvezett gyógyszerkészítményekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések közelítéséről szóló, 1965. január 26-i 65/65/EGK irányelv (HL 1965. 22., 369. o.)

Az Európai Iskolák Felülbírálati Bizottsága által 2009. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Paul Miles és társai, valamint Robert Watson Mac Donald kontra az Európai Iskolák főtítkára

(C-196/09. sz. ügy)

(2009/C 193/11)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Az Európai Iskolák Felülbírálati Bizottsága

Az alapeljárás felei

Felperesek: Paul Miles és társai, valamint Robert Watson Mac Donald

Alperes: az Európai Iskolák főtítkára

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 234. cikkét, hogy a hatálya alá tartozik az olyan bíróság, mint az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény ⁽¹⁾ 27. cikkével létrehozott Felülbírálati Bizottság, és mivel ez a bizottság végső fokon határoz, köteles a Bírósághoz fordulni?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő, úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 12. és 39. cikkét, hogy azokkal ellentétes az olyan díjazási rendszer alkalmazása, mint amilyet az Európai Iskolákban alkalmaznak, annyiban, amennyiben ez a rendszer — annak ellenére, hogy kifejezetten utal az európai tisztviselők díjazási rendszerére — nem teszi lehetővé, hogy teljes mértékben — tehát akár visszamenőleges hatállyal is — figyelembe vegyék valamely pénznem értékének csökkenését, amely a vásárlóerő csökkenésével jár az érintett tagállam hatósági által kirendelt tanárok számára?